

Viðmerking:

Klaksvíkar sjúkrahús hefur lívbjargað sær uttan nakra verju

2. partur

Læknarnir á Klaksvíkar sjúkrahúsi fáa ikki somu sømdir á ávísom økjum, sum læknarnir á Landsjúkrahúsinum.

Av og á hefur verið havt á munni, eisini av núverandi landstýrismanni í heilsumálum, at tey smáu sjúkrahúsinu vóru uppihildin av politiskum stýrum, og sum onkur hefur tikið til, »hetta hefur verið ósunt«.

Hvussu hetta hefur verið ósunt, og hvørja negativa ávirkan hesi stýri hava havt og eina veruliga grundgeving fyrri, at tey smærri sjúkrahúsinu skulu vera løgdi niður, hefur ongantíð verið undirbyggt við próvtílfari.

Áhugavert - ella kanska rættari sagt krøvini - kundu verið, at mótsöðufólkini »hjá smáu sjúkrahúsinum, komu við fakligum og búskaparligum grundgevingum og samstundis greiddu frá, hvat tey hava at seta í staðin. - Hetta eru minstu krøv frá Føroya fólki at seta.

Gerði so væl og komið við prógvunum
Fleiri ferðir hefur verið víst

á, uttan at nakar við tølum reint fakliga hefur mótprógvað, at Klaksvíkar Sjúkrahús er ein dyggur tálur í føroyska samfelagnum og innan føroyska heilsuverkið. - Hinvegin hava bæði sjúklingar og avvarðandi víst tørvin á hesum vælviðandi sjúkrahúsi.

Gerði so væl og komið við próvtílfari.

Tað vóru embætisfólkini, ið fingi politikkar at samtykkja, heldur enn at hava politiskt valt stýri, at seta eitt sjúkrahúsráð, sum als onga heimild hefur. Eitt ráð, ið av góðum grundum ikki kann *geva ráð*, men tey sita har, soleiðis at embætisfólk ið - ið fyrri stóran part er flutt av Landsjúkrahúsinum inn í Heilsumálastýrið - skal hava fritt spæl og við einum sikti - eftir minni meting - nevnliga »at niðurleggja smáu sjúkrahúsinu«.

Orsøkin til at medisinski yvirleiknir, ið verið hevði á Klaksvíkar Sjúkrahúsi í 20 ár rýmdu, var, at hann helt ikki til ágangin úr sentralt stýrdum umstigning.

Tað er tí alla æru vert, at lokala sjúkrahúsléislán hefur fingið annan dugna-

ligan medisinskan yvirleikna hóast sterka mótsöðu frá sentralum myndugleikum. - Eg kundi hugsa mær, at hann hefur fleiri ferðir - eins og aðrir læknar á Klaksvíkar sjúkrahúsi - fingið tilboð um at koma til Havnar.

Byggja upp aftur

Hóast henda harða og áhaldandi ágang, er bygd upp aftur ein medisinsk deild, og byrjað er fyrri fyrstu ferð eitt medisinsk ambulatorium.

Meðan medisinsku læknarnir á Landsjúkrahúsinum fáa vaktargjald, fær okkara yvirleikni einki vaktargjald - hvat er endamálið?

Hesir grundleggjandi veruleikar og hesin ágangur fara fram ímóti Klaksvíkar sjúkrahúsi ídag, meðan landstýrismaðurin er í bæði innlendis- og uttanlendis fjølmiðlum har hon tosar um Føroyar sum ein heims granskingarmiðdepil innan heilsu.

Nú eg kortini skrivi, las eg seinasta mánaðag í Politiken um eina kanning, sum fólk undir okkara heilsumálaráðharran hefur verið

við í, har okkara fiskekeyp- arar fáa at vita, at »eta tit fisk, fyllast tit við kyksilvuri«. - Hetta skal eg koma nærri inn á seinni, og tað kundi eisini hent, at bæði Fiskimálastýrið, Vinnu- málastýrið, Vinnuhúsið og okkara fiskivinna gjørdur sínar viðmerkingar til tað. Tað er hugstoytt og ørkymlandi fyrri bæði starvsfólk og sjúklingar, at okkara sjúkrahús verður soleiðis viðfarið, og at neyðugt er at lívbjarga sær uttan nakra verju.

Jógvan við Keldu, Jógvanvið Keldu, borgarstjóri:

Mitt í meldrinum

- men væl ávegis móti fullveldinum

Døkku síður ríkisfelagsskapsins hava neyvan verið naknari enn undanfarnu vikurnar.

Serliga hugsi eg um lýsingina av stóðu Føroya í kalda kríginum, sum hernaðarfrágreiðingin gevur okkum, men afturvaknaði samvavsturin millum føroyska og danska javnaðarflokkin hefur sanniliga givið okkum føroyingum okkurt til hugsunar, nú vit royna at læra av søguni.

Hernaðarfrágreiðingin

Føroyar í kalda kríginum nevnt hon, og svartu permuliturin er vælhóskandi karmur um eitt innihald sum ikki á nakran hátt hefur tænt gerandisføroyinginum.

Frágreiðingin slær fast: at Føroyar høvdu stóran hernaðarstrategiskan týðning í Kalda kríginum at Danmark nýtti (og nýtir) Føroyar og Grønland sum Danskt limagjald til NATO

at Danmark nýtti Føroyar sum skjól og samstundis fyrsta bumbumál í ríkinum at danir dekoreraðu føroyskar quislingar við glitrandi bringunipsi

at P. M. Dam vendi blindra eyga til Nato virksemi í Føroyum

at fólkapensjónin hjá sama P. M. Dam varð blóðpengar fyrri at støða framgongd Tjóðveldisflokksins og frælsisstremban landsins

at hvørt einasta orð sum Tjóðveldisflokkurin hefur borið fram um hetta mál hefur víst seg at vera rætt

at allir føroyskir flokkar uttan Tjóðveldisflokkurin og Miðflokkurin eiga sín døkka leiklut í raðsøguni »Føroyar í Kalda kríginum«.

Hesi fáu orð áttu at sagt Føroya fólki nokk um hvussu vit eru viðfarin í hesum góða ríkisfelagsskapi, men ynskir tú meira av slíkum krimtil-

fari so er bara at ognar hernaðarfrágreiðingina »Føroyar í Kalda kríginum«.

Leiklutur Javnaðarflokksins

Ikki er tað heilt uttan týðning at samanbera stóðu Javnaðarflokksins í fimtiárunum tá teir royndust fremstu skutilssveinar Donsku imperialista, við núverandi stóðu Javnaðarflokksins undir fullveldisstríðnum. Myndin av Trojanska hestinum trokar seg frammat, hesuferð fyrri so vítt innantómur, men kortini fullur av Quislingahjörtum.

Og stóri spurningurin er um ikki Javnaðarflokkurin og leiðsla hansara, uttan um vitanina hjá sínum gerandisveljara hefur fram landavisk móti føroya fólki seinastu fimti árin. Tað skal veljarin ikki lastast fyrri, men at stýðja slíkt harkalið nú veruleikin liggur á borðinum, átti at fingið javnaðarfólk at hugsa seg betur um.

Tí veruleikin er at bíløgdu orð og viðmerkingar Ole Stavad's á landsfundinum í Skopun seinasta vikuskifti, tæna einans einum endamáli. Nevniliga at verma ein komandi samráðingarskóla landsstýrisins móti donsku stjórnini, og um tað ikki líkast landaviski, ella bara minnir um stóðuna í fimtiárunum, so hava vit øll lært ov lítið av søguni.

Ei undur í at teir eru so kúrrir um hernaðarfrágreiðingina.

Páll á Reynatúgvu
tjóðveldismaður

Harry S. Johansen

Harry er farin. Hann doyði 8. sept. í ár, 78 ára gamal. Tá eg sigi, at hann var virkin til tað síðsta, so er tað meint við, at hann lutóð í lívinum, so sum tað nú kann verða, tá ein er komin til árs. Meginpartur av føroyingum kendu »Harry í sjúkrakassanum«. Eg kom at kenna Harry vegna felags áhugamál í frítíðini og kom at kenna ein mann, sum var úr Havn, men hetta var hvørki við lítum ella stórum »H«. Hann var góður við Havnina, men honum dámdi væl uttanfyri havnina og vóru hansara túrar út á bygd ikki so fáir og serliga væl dámdi honum at ferðast til Suðuroyar at vitja.

Harry fylgdi væl við í øllum viðurskiftum her á landi og mangan havi eg siti og lurta eftir, tá Harry og Ingvald Jacobsen, sáli, báðir stillisliga og greitt kundu siga frá, nærsum øllum tú spurdi um, tí teir vistu um øll viðurskifti her á landi.

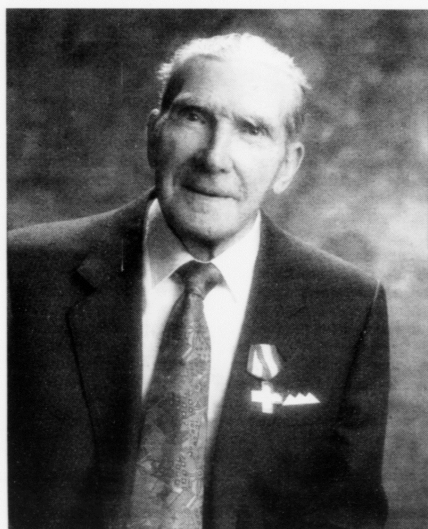
Tá eg í fjør skuldi greiða nokrum útlendingum frá ávísnum filatelískum viðurskiftum undir kríginum her heima, viðurskifti ið ikki fyrr var skriva um, var tað ein sjálfvlygja, at venda sær til Harry, sum

gjørdist limur í Føroya Filatelíst Felag longu í 1942 og var virkin til sín doyggjandi dag. So seint sum á Ólavsøku í ár, lutóð hann á sín hátt, í tiltakið hjá Filatelístfelagnum.

Allir høvdu álit á Harry, sum var grannskoðari felagsins og tá nevndin skuldi vísa á ein lim, sum fyrimynd fyrri aðrar, so var tað Harry, ið víst var og hefur hann tí havt fjallstav við silvurmerki á í varðveitslu sum tekin um hetta álit.

Hansara áhugi fyrri menniskjum, siggja vit aftur í hansara áhugavæli í frímerkjasavning hansara. Hann legði sær til rættis eitt savn »Breyð til heim-in«, har frímerkjaútgávur lýsa hendan tørv og eitt annað savn, sum lýsir søgu og annað innan »Reyða Kross«.

Ikki minni virkin hefur Harry verið innan Reyða Kross Føroya. Nær hann gjørdist limur, veit eg ikki, men í tíðina frá 1953 til 1995, í 42 ár var hann skrivari felagsins, eitt virki, sum hini londini nevna »aðalskrivara« og komu vit at sita í nevnd saman í 13 ár. Eg havi ofta vent aftur til, hvussu nærlagdur Harry var í sínum virki. Tað var eyðkenni, at

hann altíð tók afturíftur á einum fundi, hvat tað so var semja um, so eingin miskiljing skuldi verða. Fyri hesa stóru og drúgvu tenastu hevði Harry fingið Dansk Røde Kors haderstegn.

Harry var eldur, men seinasta heyst kundi hann greiða frá ymiskum fyrisitingarligum innan Reyða Kross og ringdi aftur nak-

ar dagar aftaná, fyrri at taka afturíftur, ikki tað, at hann hevði gloymt nakað, men tí at tíðin gekk undan.

Vit eru nógv, sum drýpa hövur og við takksemi minnst Harry og ynskja, at tit, sum sita eftir við sorg eftir minni, skjótt tá gleða tykkum um tað, Harry var fyrri so nógv.

Súni

Lesið eisini Sosialin á Internetinum

www.sosialurin.fo